

STUDENTEN WEEKBLAD

19e JAARGANG.
No. 22.

REDACTEUREN:
G. NAEFF, E. J. GRATAMA SEN., B. D. H. TELLEGEN,
MEI. E. G. F. W. VAES, G. J. DE GLEE.
VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
29 MAART 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4,—, BIJ VOORUITBETALING f 3,50 PER JAAR. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 12½ CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

BERICHT.

De redactie stuurt hiermee een met behulp van alle krachten samengesteld „1 April-nummer” de wereld in.

Het volgend nummer verschijnt Maandag 23 April, copy ingewacht vóór Vrijdag 20 April.

Inhoud.

Als de nood het hoogst is . . . , door de Redactie.

Delftsch Studenten-Corps.

Weekverslag.

D. V. S. V.

De Almanak der D. V. S. V. voor 1917, door T.

Gedachten en Gedichten.

De dagen van vroeger, door T.

Een zwakke poging, door een Meisjesstudent.

Vereenigingsleven.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

D. S. M. T. V. „Euphonia”, door B.

Ingezonden.

Aan de vrouwelijke Schrijfsters.

Waarom schrijft een Meisje niet in het S. W.? door M. A. J. B.

Aan M. A. J. B.

Aan den heer G. J. de Glee, door B. D. H. Tellegen.

Aan den heer d. G., door L.

Aan den heer L., door D. G.

Correspondentie.

Technische Hoogeschool.

Begin van Colleges en Oefeningen.

Aanmelding Candidaats-examens voor de Zomervacantie 1917.

Aanmelding Ingenieurs-examens.

Mededeelingen.

Agenda.

Als de nood het hoogst is . . .

Jocheia, wij juichen allen en ons vrouwelijk redaktielid glimlacht voldaan naar onze blik vol dankbaarheid.

Jocheia, het leven is gekomen in een volle stroom, van alle zijden stormt het aan.

Stapels copy lezers, stapels copy in keurige lintjes tesaamgebonden liggen voor ons en onze dit heele jaar zoo hongerende redaktioneele handen grijpen toe vol wellust.

Oh, welk een geluk, welk een toekomst vol onbezorgdheid!

Onzen dank, mannen, voor uwe krachtige meeningen, uw sterk idealisme, uwe stoere vertoogen! Gij zoudet niet zwijgen.

Onzen dank Dames voor uw lieflijk vlechtwerk van rozen uit de gaarde van Petrus. Wij wisten, dat het niet geven sparen beduidde en dat er iets goeds van uwe hand moest komen.

Hoe schoon is het, dat gij allen tegelijk op hetzelfde moment ontwaakt en hoe jammer toch, dat wij onze (zeer vele) lezers niet op iets van beide zijde kunnen vergasten, gebonden als wij nu zijn door de eischen der vrouwelijke vakvereeniging in literaire produktie.

Mannen van het vak sluit u literair aaneen, organiseert u, redt hierdoor uw positie in den toekomstigen strijd op de redaktiekamer, die anders niet houdbaar zal wezen, behoudt uw toch rechtmatige plaats in het S. W. Dit zij onzen raad.

DE REDAKTIE.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Weekverslag.

De eerste dag van de week
Woensdag — was niemand nog bleek.
Donderdag oh! jé!
Begon 't gedonder terdè-
gen. Och ik heb vergé-
ten de generale repé-
titie des diës-comé-
die — — — — —
De rede was van graniet,
Onder de leiding van onzen Piet
Raakte 't gesmeer in 't niet,
— Ik meen van 't 1e jaar —
Al maakte Jantje veel misbaar.
't Tooneel etc. kwam klaar
Wat geeft meer vier
dan whisky en bier?
Zou men dat zeggen
Als 't oog op de zaal kwam te leggen?
Men zei dan: buiten-
gewoon!! Zijn er geen duiten?
Ze kunnen er naar fluiten.
't Genoegen ligt buiten
Deze saaië tuiten
kunnen niet fuiven
Maar er zijn er bij ook geen oude schuiven.
Het zou mij nooit varen te bedillen,
maar hebben allen blaren
op de kostelijke bi... bi... — nee — achtergevels,
't is net een tentoonstelling van staande
honden. Wat is er gaande?
De kwal paljast, —
Dus Constantijn H. opgepast! —
zoekt gijn,
klopje; fijn!
(Moraal) Zie toe, Oh jeugdig kroos
Hoe dat het u verga
Wanneer de oudre boos
U op de smoeltje sla!
Leer dit uit dit gedicht
Houdt netjes uw gezicht.

Want, Piere- toetje- parasiet
Kille, kiele- dynamiet!

— — — — —
Pas op dat je je niet brandt
('t Zal wel wenne)

Pas op enz...
aan oudere jaars kleeve hand.

Vrijdag was geen vrij-dag
maar zwarte-pij-dag
Cleopatra-Barbarossus
kwam gekleed bij den Senatus
Collation een echt diner,
net station bij nachtelijk twee,
Ach, kok en wee!
de laatste gangen moet je halen per fles.
De studie is hier 5 jaar precies
Want er waren maar 7 zulk een oude...
Na 't 5e jaar gaat men afstudeeren
„Want binnenkort waren zij ingenieuren.”
De andere 100 gaan weg door achterdeuren

Ie jaars in 't gescheurde hoesje,
hield zich koesje.
Men hoorde geen een jong snoesje.
Het was jamber,
Pot de Chamber —
net ham — br! —
Een conducteur der tram — rr... —
een foor bij 't pasje —
kwam niet uit 't beddekasje.
De ouderen riepen kwade
ons jelui voor den gek hou, jelui sla (niet gade),
jou klooit fi! klooit fi!
En 't jaar der jongeren riep: waarheen ik ga te rade?
sla nie, nooit ni, nooit nie!
Aan de tafel
officieel
hing
een rafel
van verveel-
ing.
want geen wafel
zei er veel.
kling! speech; zing.
Schoone spoeling,
Hulstkamp tegen zijn bedoeling
Zegt een juist en prachtig beeld
'k Meen de slak. Nu verveelt
mij 't verslag. 't Dichten is niet meer te harren.
Zaterdag op Piet een schare vreeselijk oude knarren.

D. V. S. V.

De almanak der D. V. S. V. voor 1917.

De almanak van dit jaar is merkbaar dikker dan anders en draagt wat inhoud betreft de teekenen van 't lustrumjaar. Zie daarvoor slechts de overvloed van October-data, die een zwarte vlek vormen tegen de ongerepte April- en Meimaand.

Van de teekeningen is de eerste met de toren van de Oude Kerk echt Delftsch, de dwarrelende stippelijntjes op zij doen eerst wat vreemd aan, maar treden toch niet zoo op den voorgrond dat zij hinderlijk blijven. Van de plaat voor de kalender is het middenstuk met de teekens der dierenriem uitstekend geslaagd, de rand minder, jammer dat het woord almanak er scheef onder staat. Ook bij de Varia-plaat zijn de letters het zwakke punt, de haan vormt een aardige hoekvulling, helaas echter geen eigen werk. Een nieuwe plaat is die voor de ledenlijst, die met de geveltjes op den achtergrond ook iets typisch Delftsch weergeeft. De verschillende hoofdjjes zijn dit jaar niet gelukkig.

Het aantal speechen en verslagen is een grooten, n.l. het lustrumverslag. Ik vind het te betreuren dat dit verslag niet iets weegeeft van de diepere indrukken van ons lustrum; nu is het niet veel anders dan een vrij droge opsomming van alles wat er die drie dagen voorgevallen is. Toch is het misschien mogelijk dat men later meer heeft aan de algemeene feiten dan aan een persoonlijke inhoud.

Het mengelwerk is iets meer en vrij wel van 't zelfde gehalte als 't vorig jaar. Het eerst komt het lustrumlied, dat dadelijk de lustrumherinneringen wakker roept. De enthousiaste woorden zijn volkomen in overeenstemming met de wijs. „Afgestudeerd” heeft mij bij de opvoering op de Oberonavond dieper getroffen dan bij 't lezen. Het stuk dat bij de opvoering eindigde met ons oude clublied, heeft om de opneming in den almanak mogelijk te maken een slotzin gekregen, die een foutieven indruk wekt. Van „Ontmoeting” is het eerste deel het best. Het weerzien na zooveel jaren van de twee afgestudeerden die elkaar na het eind van hun studietijd niet meer gezien hebben is goed weergegeven. Het geheel maakt echter den indruk van in twee tempo's geschreven te zijn. „Sprookjesnacht”, van Pr., met hetzelfde rhytme als verleden jaar. „Mijn gedachten”, en de „Nachtemoties na 't Lustrum” zijn zeer geestig, vooral het laatste, ieder die dien avond genoten heeft kan zich deze gewaarwordingen in denken. Van de verdere stukken is „Physisch Chemische tragedie” het best, en zeer vlot.

De betiteling het lab der verloren tweede geeft de toestand uitstekend weer. „Leven en Chemie” is te lang en verveelt al na een bladzijde. Als in plaats van de gele vlam een blauwe vlam onder het bekerglas gestaan had, zou het leven dan ook zoo geworden zijn? De „Club” is een aardig H. B. S. opstelletje, daar kreeg je zeker wel een 6 voor. „Kerstnacht” is rustig, „Als in de Lente...” van Ww. is beter en minder zwaar dan „Weest waar”. De

„Studentenstreek” hoort niet in onzen almanak thuis en komt wijselijk achteraan. Dat een 1^e jaars een dergelijke gebeurtenis aardig vindt is te begrijpen, maar dat ze daar een stuk over schrijft en dat instuurt voor den almanak is toch wel wat al te gek, vooral waar de stijl zóó slordig en de geest zoo ver te zoeken is. Dat dit stuk door de redactie is aangenomen is voor mij onbegrijpelijk.

De varia zijn als gewoonlijk, weinig zijn geestig, de professorale stijlbloempjes zijn grappig.

Iets nieuws is de lijst met de besturen der zusterverenigingen.

Als geheel mag deze almanak geslaagd genoemd worden.

T.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De dagen van vroeger.

„Drinken wij den adem der helden in.”

Ik heb ze gezien de studenten uit den tijd, toen er hier nog kerels waren en ik heb met hen gesproken, hen van misschien 10 jaren terug.

Neen, ik heb niet met hen gesproken, ik heb alleen maar geluisterd en naar hen gekeken, omdat het mij niet past mij als gelijke te meenen en omdat ik voor wat zij vertelden niets terug heb.

Maar juist daar ik het zwijgen als het mijne ware wist en niet mijzelf willende zijn op mijn verwaten handen geen waardelooze dingen terugbood, daarom was zoo schrijnend voelbaar de nietigheid en de ongrijpbare leegte.

Ah, wij zijn in Delft gekomen in dien tijd, waarin men verhaalt van leven en daden der verdwenenen, waarin onze blikken in honger teruggaan op het oude, op dit eenvoudige epos zonder dichter.

„Drinken wij den adem der helden in.”

Maar de adem der helden is ons te sterk.

Hij brandt onze grage monden, hij doet voelen de eigen zwakheid en wij zwijgen, de hulpelooze handen leeg.

T.

Een zwakke poging.

Motto: Ziehier hoe gave en geest
Van rijke jeugd zich uitent
De geest is rijk genoeg
Op de gave bleef 'tsoms
[stuiten.]

INLEIDING.

De voorjaarszon zendt haar stralen wijd over de velden, doet ze tot diep in de aarde doordringen, om het slapende wakker te roepen.

Ik zwerf langs de wegen, niet wetend waarheen, met een verlangen in me om de natuur, in al haar volheid te genieten. Ontluiking!

Ontluiking! murmelde ik zacht voor me heen. Spreekt er geen frischheid en kracht uit dat woord! Wat is er mooier en verheffender dan ontluiking..... maar tegelijk voelde ik diep in mijn ziel een schrijnende pijn. Wat was het toch, dat dagen, ja wekenlang in me woelde, onbestemd, onverklaard, nu eens me een gevoel van onbegrepen dwaasheid gevend, dan eens me stemmende tot een diepe melancholie, zoodat ik me wenschte onder een treurwilg op het kerkhof, beweend alle dooden die daar rusten. Wat was het dat gevoel dat kon bruisen als een bergstroom dat kon druppelen als de $Ca(HCO_3)_2$ druppels in een druipsteengrot!

Zoo vermoede ik mijn arme hersenen, heel den langen zwerftocht door, totdat ik thuis kwam, het raadsel nog steeds onopgelost. Terneergeslagen zette ik mij neer aan het venster, als een pruilende jonkvrouw uit de middeleeuwen, en peinsde verder..... totdat mijn oog dat sympathieke blad, 't S. W. ontwaarde. Met een hartstocht, waarvan de jonkvrouw uit de middeleeuwen verstedd zou staan, verslond ik artikel na artikel, de lekkerste boterham tot het laatst bewarend: „Met goede bedoeling”. Ik stelde me al voor weer 't een of ander liefdesprobleem opgelost te zien, en mijn stemming steeg bij voorbaat al eenige graden maar neen, geen romantisch tintje zat er aan. Hoe werd ik geroerd door deze diep doorvoelde waarde. Was dat een verwante ziel, die sprak op zulk een zachte wijze, zoo fijn-gevoelig. „Dichten! dat is 's menschen roeping”, zong het in me en langzaam, langzaam gleed het onbegrepen gevoel weg en maakte plaats voor een diepe overtuiging. Dat was het! Al mijn aandoeningen wilde ik neerleggen in een paar simpele woorden, dat was het wilde, ongedefinieerde ver-

langen in me geweest. En nu kwam daar als een engel der verlossing de roepstem uit het S. W. O, weekblad der studenten! gij geeft mij de vrede weer. Hoe zal ik U eeuwig dankbaar zijn. Eén angst blijft er bij ons vrouwelijke studenten, nog over: zullen onze mannelijke collega's in staat zijn zich in onze gedachtenfeer in te leven; zal, bij het lezen van deze rijke taal bij hun de aandoening gewekt worden, die zulk een gewrocht deed ontstaan!*)

Waren allen slechts als de beyoners der cocosnoot, de angst zou spoedig als rook vervliegen in 't oneindige.

Ga uit dan gij woorden en dring door tot de harten der menschen.

Een meisjesstudent.

DE VROUW EN DE MODE.

Ons werd gevraagd voor dit Delftsche weekblad een mode-causerietje te houden. Daar wij begrijpen dat Delft niet de stad is waar de nieuwste modesnuffjes gedragen zullen worden, hebben wij ons beperkt tot het geven van enkele praktische wenken, die misschien van zeer groot nut kunnen zijn. Men zou kunnen zeggen Delft heeft wel wat anders te doen dan zich met de mode bezig te houden, maar is het niet juist de kunst, er in eenvoudige en voor 't werk geschikte kleeding toch smaakvol en modieus uit te zien.

Allereerst het Delftsche kleedingstuk: de lab**)-jas en het labschort. De jas onderging dit jaar geen verandering, hoogstens zou men kunnen opmerken dat hij iets minder lang geworden is, soms zelfs zooveel dat ik meende er het assistententjasje in te herkennen. Het schort onderging aanzienlijke wijziging. Was de sluiting vroeger van achteren, thans is daar een naad en het schort sluit van voren op zoo eenvoudig mogelijke wijze. Maar laat ieder die zich zulk een eenvoudige kleedij aan wil schaffen toch vooral bedenken dat de coupe en de zorgvuldige afwerking hier alles doen moet. Verder zag ik nog een geheel nieuw model, ook van voren sluitende, waar aan weerszijden twee lange zijden kwasten bengelen. Trouwens kwasten vertoonen zich overal.

We kunnen hierbij aan laten sluiten de bootseerjas. De modellen die wij hiervan zagen zijn ons zeer tegengevallen. Waar sprak in deze de artistieke geest der bouwkundigen? Zou een decoratieve versiering hier geen goed doen? Het idee moge ietwat vreemd schijnen, wij gelooven dat het slechts een kwestie van durven is. Maar alweer dient er op gewezen te worden dat het succes van een nieuw costuum dikwijls afhangt van de kleine details.

Het zou ons te ver voeren nog een of ander wandeltoilet te behandelen. Dit een volgend maal. Toch kunnen wij niet nalaten er nog even op te wijzen dat de hoed, zoowel de dames- als de heerenhoed, in geen geval meer schuin gedragen mag worden. Hij staat recht op het hoofd en bij de hooge modellen vooral is het mode er diep in te zakken zoodat de hoed tegen de wenkbrauwen aan staat.

Een meisjesstudent.

DE VROUW EN DE TOEGEPASTE SCHEIKUNDE.

„Chemie en vrouw” dat dissonneert
Zoo klonk het tot voor kort
Terwijl z' in praktijk vaak onbewust
Door haar geraadpleegd wordt.
De gist in 't deeg, de zure melk
't is bacteriologie,
In wanhoop roept ze zelfs de hulp
Der physische chemie,
Want: roest met tin en zuringzuur,
Dat geeft een element
't Verdwijnt als sneeuw waarop de zon
Haar felste stralen zendt.
Te harde boonen kookt men gaar
Met soda 10 ag.
En aluin geeft juist aan de augurk
Een hardheid continu.
Een vetvlek wordt geëxtraheerd
Met aether of CS₂,
Och, welke stof beslist niet in,
De vrouw haar wel en wee?

Een meisjesstudent.

DE VROUW EN DE KOLENNOOD.

Ach, mijn beste Kakkodorus, wat ben ik blij dat ge me in de gelegenheid stelt om ook eens wat te zeggen.

Is het op den huize Kokosnoot ook zoo koud?

De naam doet me eer denken aan de heerlijke tropische zon, het is nog niet lang geleden, dat ik me daarin koesterde. Zijt ge ooit gevarén met een kleine motorboot naar het eilandje Hoorn, dat in de baai van Batavia ligt? Wat een

*) Laat niemand dit opvatten als pedanterie 't is slechts een uiting van wanhoop.

**) Moet dit geen p zijn; of is soms grapjas bedoeld. Corr.

hemelsbreed verschil vormt dat door de zon geblakerde eilandje in de blauwe zee, met de kille kamer, waar ik nu ben! Ik zit met een dikken wintermantel aan, maar mijn voeten zijn en blijven steenkoud. Brr.

Wat een land en wat een tijd!

Korten tijd heb ik geleefd op de hoop een studenten-kolenkaart te krijgen, maar helaas! eer ik nog iets ontvangen heb, bericht men mij, dat de studentenkaarten weer worden opgehaald.

Laatst heb ik het weinigje techniek, dat mijn eigendom geworden is, benut om een hooikist te maken. Daar zet ik nu 's avonds pap in, voor mijn ontbijt den volgenden morgen, want de juffrouw wil niet voor me koken 's morgens en zonder pap kan ik het niet stellen.

De juffrouw heeft me verboden 's avonds mijn gaslamp op te steken.

Ach in het zonnige Indië, was er nooit iemand, die me iets verbod, laat staan een juffrouw. Nu word ik bedild van alle kanten. Dit mag ik niet en dat mag ik niet, het is akelig.

De bibliotheek is 's avonds ook al dicht, en als je er overdag komt hangt er zoo'n onaangename lucht van verf. Ze gaan er nu alweer verven! Ik geloof, dat het een voorjaarsmanie is.

Zeg, mijn beste Kakodorus, ge hebt een wijnkelder, is het niet. Ge kunt u zelfs permitteeren een willekeurigen vriend, die door den regen tot u komt, daaruit te trakteeren. Hebt gij soms ook nog Vermouth, dat is zoo heerlijk verwarmend. En is er onder de vele geesten, die in uw hoofd wonen ook een echt Hollandsche koopmansgeest? Misschien wil die mij wel wat Vermouth overdoen, Tokayer mag ook wel, dat is in deze b. t. o. ook niet te krijgen.

Nu saluut, mijn waarde, als uw verschillende geesten alle zulke goede plannen en bedoelingen hebben, laat ze die dan tot uiting brengen. Ik ben de in het S. W. schrijvende geest zeer dankbaar. Tot ziens

PAPOE (een meisjesstudent).

DE VROUW ALS AUTEUR.

'k Wilde het S. W. verrijken
Met een keurig prozastuk,
Waar mijn naam zou onder prijken:
'k Zie zoo graag mijzelf in druk.
Maar hoe ik mijn geest inspande,
Ach, 't was alles maar om niet,
't Was al onzin wat ik pende,
In mijn hersens suisde 't lied:
„Onzin, Lotje,
„Dichten motje”
Proza is jouw genre niet!

'k Ben toen een gedicht begonnen,
Schreef „Aan Hem” er boven, hoor,
(Namen moet men liefst niet noemen:
Zet daar liever puntjes voor,
Dat geeft minder moeilijkheden
Leest een andere „Hem” het door).
'k Prees zijn violette oogen
En zijn zielvol, schoon gelaat
En ik raakte in vervoering....
En.... was leelijk uit de maat
„Onzin Lotje,
Zwijgen motje
Zie je wel, dat het niet gaat!”

Zwijgen? Neen, ik kan niet zwijgen!
Het S. W. moet immers vol.
Daarom maar wat opgekrabbeld
't Hindert niet, hoe flauw of dol.
Lukt het niet in keurig proza,
Gaat het niet in sierlijk dicht
Is het „goed bedoeld” dan lukt het
Met een Feuilleton allicht.

„Onzin motje
Schrijven, Lotje,
En je hebt je taak verricht!”

LOTJE (een meisjesstudent).

DE VROUW EN DE MAN.

De vrouw over de vrouw:

Als ik maar eerst wist, wat een vrouw is!

De man over de vrouw:

Of een meisje dom is, dat geeft niet, als zij maar aardig is.

Of een meisje aardig is, dat geeft niet, als zij maar dom is.

— De sleutel tot het maatschappelijk geluk rust in de handen der vrouw. Zij toch draagt grootendeels de verant-

woording voor de opvoeding van het kind. De geestelijke groei der vrouw staat dus in nauw verband met het wel en wee van den staat. Haar is de toekomst!

— Vrouwen? Allemaal maar speelgoed.

Zij is het brood des levens. Zij schept een hemel op aarde.

Zij is de verlokkelijke stem, waaraan geen mensch ontkomt.

Zoo een knappe huisvrouw, hè, hupsch, gastvrij en zindelijk en zij kan zoo over alles meepraten.

Een vrouw en een kip zijn de pest op een schip.

Alle vrachtjes lichten zei de schipper en hij gooide zijn vrouw over boord. (schippers-spreekwoorden).

Een vrouw en een stokvisch moeten gebeukt worden.

De man is de eik en de vrouw de klimop, die er tegen op groeit. *)

De vrouw moet niet staan onder de man, niet boven de man, maar naast de man. Zij moeten elkaar aanvullen en zoo tezamen vormen een volkomen harmonisch geheel.

Dienen lerne das Weib dem S. W.!

Verder zou nog de vraag gesteld kunnen worden aan welke vrouwen men de voorkeur geeft. Aan die waarop: „Ehret die Frauen sie flechten und weben himmlische Rosen ins irdische Leben” of aan die waarop: „Ehret die Frauen sie stricken und weben wollene Strümpfe für's irdische Leben” van toepassing is.

Een meisjesstudent.

DE VROUW „ALLEEN”.

Als wij waren als de bloemen,
Mooi en lief en rein,
Was ons leven één genieten
Van bloei en groei en zonneshijn.

Als wij waren als de slangen,
Vol vergif en vol venijn,
Zou ons leven één verlokking,
Eén verwinningvreugde zijn.

Maar wij zijn als deze beide
Daarvandaan komt onze strijd
Gif verscholen onder kleuren
Ziedaar onze grilligheid.

— — — — —
'k Was genoodzaakt dit te zeggen
Want 't is waar, hoe of 't me spijt.

MIETEKOSJE.

DE VROUW EN DE ETIQUETTE.

De heeren studenten zijn op het punt
Van etiquette in Delft zeer volleerd.
Zijn er damesstudenten in de buurt,
Geen die zich daar ooit voor geneert;
Ze storen zich aan haar geen zier:
„Wat doen die vrouwen dan ook hier?”

„Ben je om een praatje verlegen,
Dan spreek je ze wel eens aan,
Maar hebben ze hulp noodig,
Dan laat je ze stiekum staan,
En loopt 't spaak, dan zeg je met inwendig plezier:
Ja, wat doen jullie vrouwen dan ook hier?”

„Soms zeg je: juffrouw, leg me dit eens uit,
Al ken je d'r niet, geen bezwaar!
En je naam — och die staat op je teekenbord,
Als ze 'm weten wil, kijkt ze maar daar!
't Spaart je tevens op straat veel lastig gedop.
Je houdt je handen in den zak en je hoedje op.”

Maar als volgens de etiquette
Alles andersom moest worden gedaan
Dan stelde ik me voor, als ik naast een meneer
Op 't lab. 't heele jaar moest staan,
En 'k zei niet, als 'k een fout in een teekening zag:
„Heb jij ook al zoo stom gedaan?”

*) Er zijn nogal veel sterke eiken!

En 'k vermeed op college niet, om zoo'n meneer
Angstvallig een heele rij,
En ik schoof niet plotseling drie plaatsen op
Als hij daar ging zitten naast mij.
Nu etiquette de vrouw af te wachten gaf,
Gaaf zij eenzaam haar weg... en zwijgt als het graf.

Een meisjesstudent.

DE VROUW EN HET S. W.

Alle meisjesstudenten schrijven niet of zeker zoo goed als niet in 't S. W. En dit is een gedachte van hem, van den grooten Kakadorus. Want groot is hij niet waar, wiens gedachten zoo boven alles gaan, dat hij niet eens weet of hij in het S. W. schrijft of er niet in schrijft, terwijl hij toch bezig is er in te schrijven. Ziet, hij heeft ons meisjesstudenten de eer aangedaan een gedachte aan ons te wijden, welke zich na zeer veel moeite eindelijk formuleert als: „alle meisjesstudenten schrijven niet in het S. W.”, wat helaas iedereen al weet, zoodat zijn gedachte, in schoone citaten uitgewerkt door de meeste menschen met een schouderophalen en een „oud nieuws” begroet zal zijn. Maar gelukkig; er is een groep van menschen die dit niet doen, die diep beschaamd het hoofd buigen en zuchten over eigen nietigheid, menschen die zeer geroerd zijn door den grooten Kakadorus te zijn opgemerkt en zelfs waardig gekeurd te zijn om door hem berispt te worden. Dit zijn de meisjesstudenten zelf. Wat is nu het resultaat?

Uit het volgende zal blijken dat Kakadorus' invloed zoo groot is, dat al het doen en laten van de meisjesstudenten voor eenigen tijd door hem beheerscht werd.

Een van hen haalt iets uit de gemeenschappelijke kast in de kleedkamer (n.l. een bloknoet en een potlood) en roept dan: „Wij moeten het uiten, het bruist in ons op.” Groote ontsteltenis, enkele bedenkelijke gezichten. Een grappenmaakster, die van omkeeringen houdt, roept: „Het bruist in ons op, maar wij kunnen 't niet uiten.”

Gelach, maar een ernstig spreekster verheft zich en brengt de vergaderden tot ernst en kalmte terug, zeggende: „Ik schrijf in het eerstvolgende S. W.” waarop toch weer de leukert van zoo straks het laatste woord wil hebben: „Onzin Lotje, schrijven mot je”, zijnde de verbastering van een gezegde waarin Lotje niet tot schrijven, doch tot een andere bezigheid wordt aangemaand. Bovengenoemd gezegde maakt veel indruk.

Hoewel enkelen nog durven voorstellen: „wij schrijven niet in het S. W.” wordt eindelijk met bijna algemeene stemmen de motie aangenomen: „Onzin motje schrijven Lotje.” Hiertegen komt een zwak verzet, maar tegen zooveel opgewonden gemoederen is niets te beginnen. Na eenigen tijd wordt een 2^e motie aangenomen, n.l.: „Vele meisjes zullen dezen keer in het S. W. schrijven”, waarna de vergadering nog wel niet is afgelopen, maar ik me toch genoodzaakt zie weg te gaan aangezien ik naar den trein moet.

We hebben nu onze lust tot nonsensschrijven botgeviert. Zijn we nu opgewekt uit de zoete sluimering van S. W. negeering of zal het bij dit knaleffect blijven?

Ik wil nog even opmerken: Waarom worden toch telkens de meisjes zoo aangevallen. Er zijn in Delft naar ik meen ± 1800 studenten, waaronder ± 80 meisjesstudenten. In het S. W. schrijven over het algemeen steeds dezelfde menschen, zoodat we zeker kunnen aannemen dat 1700 studenten plus 80 meisjes niet in het S. W. schrijven. Dit laatste is niet bedoeld als verontschuldiging, alleen als verdediging.

EEN MEISJESSTUDENT.

VEREENIGINGSLEVEN.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Gewone Vergadering op Vrijdag 30 Maart 1917, 's avonds 8 uur precies, in Zaal 96 van het gebouw voor Mijnbouwkunde.

Spreeker: Prof. R. W. van der Veen, m. i.

Onderwerp: „Een en ander over Argentinië”.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 29 MAART 1917. No. 22.

D. S. M. T. V. „Euphonia”.

19 Maart werd in Hotel Centraal een huishoudelijke vergadering van Euphonia belegd. De reglementen zijn ter tafel gebracht en goedgekeurd.

Voor tot verkiezing van het definitieve bestuur werd overgegaan, ontspan zich een heftig debat, over de houding die Euphonia zal innemen, tegenover de D. S. B. Het voorlopige bestuur bleek van mening te zijn, dat de vereniging krachtiger zou kunnen opbloeien indien zij totaal onafhankelijk zou staan. Hiertegenover stelde de vergadering het feit, dat Euphonia was opgericht voor de D. S. B. en nu ook zich in die richting moest ontwikkelen. Na een desbetreffende motie te hebben aangenomen, werd overgegaan tot de bestuursverkiezingen waarvan de uitslag de volgende was:

J. C. H. Brouwer,	Voorzitter;
E. J. Baumann,	Sekretaris, Burgwal 22A;
P. C. Lindenbergh,	Penningmeester;
F. van Daalen,	Leden afd. Muziek;
J. A. Muller,	Leden afd. Toneel.

Het nieuwe bestuur is opgedragen de nodige stappen te doen tot verkrijging van Koninklijke goedkeuring en tot erkenning door de D. S. B.

B.

INGEZONDEN.

Aan de vrouwelijke schrijfsters.

Goed zoo, goed zoo, mijne dochteren. Ga zoo voort, na lang strijden zult gij de pen wel machtig worden en met Gods steun.

Maar hoe nu lieve juffers, gij schrijft mijn naam geheel verkeerd; ik ben in de B. S. van Vrijenban ingeschreven als Kakkadorus met 2 ka's en 2 a's. Foei, als gij zoo doorgaat, zult gij niets bereiken.

En lieve juffers gij spreekt over mijn wijnkelder van het geluk en vraagt een fleschke wijn van mij. Hier ben ik nog niet aan toe, ik kan toch zoo niet zonder u te zien mijn geluk met u deelen; maar stuur uw portret eens.

Och arme, en nog welk een vergissing! Zoude ik geesten in mijn hoofd hebben? Dat kon toch niemand verdragen, niet? Hebt gij soms wel geest in uw hoofdje inplaats van gedachten? Ik wil het hopen.

Gij hebt daar ook een schoone hoeveelheid wijsheid over de vrouw. Maar dit is niet voldoende. Ik heb voor u nog de volgende: All women become like their mothers — No woman is a genius. Women are a decorative sex — Een vrouw is gelijk een monocle; zij staat gekleed, maar zonder haar ziet men beter — men went aan alles, zelfs aan een mooi gezicht — Nowadays it is only the unreadable that occurs. Mag dit er nog bij?

Nu geluk er mee. En bevallen de stoute schoenen? Passen ze? Ja? Nu, dan wel gefeliciteerd.

KAKKADORUS.

Waarom schrijft een Meisje niet in het S. W.?

Deze vraag zal waarschijnlijk wel reeds meermalen bij de meeste S. W. lezers zijn opgekomen en velen zullen haar ook wel bij zichzelf hebben kunnen beantwoorden, als de questie hun tenminste genoeg interesseerde om er eenige aandacht aan te wijden.

De vraag houdt een verwijt in, dat ons reeds dikwijls, zij het in bedekten vorm, gemaakt is, en zulks terecht, zooals vele meisjes wel met mij eens zullen zijn.

Nu komt het mij nuttig voor deze zaak eens openlijk te bespreken en voor zoover mogelijk eene verklaring van dit verschijnsel te geven.

De voornaamste redenen, die haar weerhouden bijdragen in te zenden, schijnen mij wel een zekeren schroom, haar gedachten neer te schrijven, want wat geschreven staat is zoo positief en geeft dikwijls de gedachten niet volkomen juist weer.

Een nog veel voornamer reden lijkt mij, dat er maar weinig meisjes zijn, die zich werkelijk in staat voelen iets

goeds te geven, iets dat de moeite waard is gedrukt te worden. En dit bezwaar voelen jongens wel veel minder, tenminste als men oordeelt naar de stukken waarmee het S.W. tegenwoordig gevuld wordt.

Het behoort tot een groote zeldzaamheid, dat een S. W. een stuk bevat, dat men bewaren wil, of waarvan men bij het neerleggen zegt: „dit was goed”.

Ook geloof ik, dat het voornamelijk gevuld wordt door éénzelfde groep mensen, en dat deze maar een heel klein procent is van het geheele aantal mannelijke ingeschrevenen. Dit zou dus in evenredigheid maar zeer weinig meisjes opleveren.

Kunt ge niet schrijven, laat het dan, dat is beter dan iets slechts of zeer middelmatig te leveren!

Maar dan zou het S. W. niet vol zijn. Nu goed, als er dan werkelijk onder de studenten geen zijn, die behoefte gevoelen zich in 't S. W. te uiten, of zich daartoe in staat voelen, laat dit dan een krantje zijn met alleen de noodige mededeelingen en verslagen. Het aantal abonné's zal daar ook niet sterk door afnemen, want ik geloof niet dat er velen het lezen uit werkelijke belangstelling voor de bovenbedoelde stukken, maar meer omdat het practisch veel nut heeft en ook om het voortbestaan van het blad mogelijk te maken, tot er weer betere tijden voor aanbreken.

Ik heb nu minder de meisjes verdedigd, dan wel het verwijt tevens tegen mannelijke schulden gekeerd. Het is een fout om een redactie ongeveer alleen voor het vullen van een blad te laten zorgen, althans zolang men meent, dat dit een bepaald aantal kolommen moet bevatten.

Laat ons echter hopen, dat de enkele meisjes, die iets goeds kunnen leveren, zich het verwijt ter harte zullen nemen.

M. A. J. B.

Aan M. A. J. B.

Slechts eenige opmerkingen naar aanleiding van uw woorden.

U vergelijkt er in het aantal meisjesstudenten tot het schrijvend gedeelte van het geheele studentenvolk in Delft en komt dan tot de conclusie, dat er relatief nog niet zoo weinig meisjesstudenten van zich laten hooren. Dit is onjuist. Men moet de vrouwelijke studenten niet als een zekere hoeveelheid van de anderen beschouwen, maar als een aparte kring, wel een van de meest onderscheiden kringen hier in Delft. En juist van wat hierin omgaat merken wij zoo weinig; een verslag van een paar officieele redes en de beschrijving van het Lustrum was wel alles.

Het verwijt wat meer persoonlijke inzendingen betreft ook naar mannelijke zijde te keeren maakt de houding der vrouwelijke niet beter en is het niet geheel overbodig, gezien dat wat in „Met goede Bedoeling” gezegd is?

T.

Aan den Heer G. J. de Glee.

Ik wil nu kort zijn, daar blijkens uw schrijven de genoemde vragen meer de persoonlijke woorden van de 2 voorzitters betreffen en mij hierop geen uitvoerige kritiek past en ook daar mij er uit bleek de overbodigheid van mijn vragen zelf, tevens met de waarheid die mijn eerste indruk inhield, namelijk: „vage woorden”. Waarom wordt er over een fusie gedroomd, waarvoor de tijden nog niet rijp zijn en waarvan het beeld niet eens duidelijk voor den geest staat? (M.i. zal een fusie op gezelligheidsgebied wel nooit meer tot stand komen, tenzij in een geheel andere maatschappij als deze; maar daarover gaat men nu toch nog niet praten).

Gij houdt daar een gansche theorie over beelden e. d. om de vergelijking met Katholieken en Protestanten te verdedigen. Zeker een beeld mag wel wat grotere verhoudingen hebben dan datgene waarop het wordt toegepast, als maar niet de indruk, die het geeft, er voor te grooten te mooi is. Maar weet U wat de indruk was van mijn persoonlijke smaak en van enkele anderen, met wie ik er over sprak? Walgelijke schijnheiligheid en een absoluut gebrek aan eenvoud. Dat de groentijd tijdens 't afscheiden nog niet was verzacht, geef ik toe, maar weerlegt dit mijn beweringen in het eerste stukje? Gij moogt zelf de dingen wel eens overlezen, voordat gij een ander dezen raad geeft, mijnheer De Glee.

Dit ook wat „het kennen en begrijpen van verschillen” aangaat. Ik zie volkomen in dat dit overeenstemt met de nieuwe hoogere en ruimere opvattingen van den Bond, evenwel mijn vraag vroeg verklaring hiervan in betrekking tot de goddelijke fusie, (hè, ik word bijna enthousiast) maar vervalt natuurlijk nu de fusie een vaag vizioen blijkt.

Omtrent insinuaties wil ik U graag opheldering geven. Het zijn bedekte hatelijkheden, men zou kunnen zeggen, steken onder water, niet te zien maar wel te voelen. En nu geloof ik, dat in de rede van den afgetreden voorzitter wél met tegenstellingen gewerkt wordt, die geen waarde zoude hebben als ze niet beide moesten bestaan.

Tenslotte of de groentijd verzacht is door het ontstaan van den Bond moet ik betwijfelen, de laatste jaren zeker meer door de mobilisatie en misschien door den anderen aard der menschen, die de vorige jaren aangekomen waren. En dan is het nog de vraag of de verzachting niet grooter ware geweest als de „strijders” ervoor in het Corps gebleven waren.

Mijn dank voor den goeden wil en de poging om mij de vage termen uit te leggen.

Zoo'n vervelende aanmoediging tot belangstelling in Bondsangelegenheid evenwel zou ik graag ontberen.

B. D. H. TELLEGEN.

Aan den Heer d. G.

Aan U. d. G., die becritiseerd hebt met scherppte van woorden de Almanak van den D. S. B., aan U wijd ik dit stuk.

Gij die belangrijkheid eischt in varia, Gij die leelijkheid laakt in gedichten die Gij niet beoordeelen kunt, Gij die het verschil negeert tusschen gevoel en verstand, zooals men in het eindige het verschil tusschen twee oneindig kleinen verwaarloost, Gij, die noemt helder-doordacht wat slechts is een innig-doorvoeld beeld en opgeschroefd wat zóó diep gevoeld is als Gij niet voelen kunt, hoor naar mij.

Er is één wapen, dat ik U in de hand geef, om mij schijnwonden toe te brengen, dat is mijn grenzenlooze hoogmoed. Ik zeg U echter vooruit, dat als iemand van mij zegt „ziet den hoogmoedige” dit muziek in mijne ooren is.

Trouwens ik zeg U, wees verheugd dat ik hoogmoedig ben, dit is het alleen wat mij verhinderde Uw kritiekje, dat vaag en kwetsend is als een scheldwoord te beantwoorden met een satire die geen grenzen kent.

Ik zou een bakercritiek kunnen schrijven, die wonderbaarlijk Uw recensie benaderde. Een God echter strijdt niet met speldeprikken.

Daarom lees onderstaande fabel, ik hoop dat zij U genezen mag van de dwaze eigenaardigheid om te oordeelen naar eigen maat, alles wat aanspraak maakt op meer dan alle-daagsheid.

SPROOK.

De begrippen der menschen zijn als de golven éener zee, als de wind gaat liggen, moe altijd het trage water voort te jagen, zij worden kleiner en kleiner, tot daar stilte heerscht en starre dood.

Voor vele jaren in de eeuwigheid, die voorafging aan wat is, wisten de menschen niet meer wat schoonheid was; zij zochten haar in hartstocht en weelde en vonden haar niet en sletten hun leven in onverzadigdheid.

En daar was droefheid onder de Goden, want Zij hadden de Schoonheid bestemd tot Bruid der Menschheid. Toen zonden Zij een Engel om den menschen te leeren wat schoon en goed is.

Deze vond velen, die hem volgden, want daar was groote dorst naar wat heerlijk is onder de menschen.

Hij toonde hun het mooi van de lelieplant, de smettelooze en van de zwarte nachtlucht met de fonkelende feeën-oogen. Ook wees hij hun de schoonheid der zee, oneindig als vrouwenoogen.

Hij nam hen mede naar het woud en hun toonende de palm die in de luchten oprijst en het mos aan hunne voeten, zeide hij:

„Gij zult niet zeggen: „de palm is te hoog” omdat gij zijn top niet bereiken kunt, noch zult gij spreken: „het mos is nietig, wij zien het nauwelijks”, want voorwaar ik zeg U: gij, menschenkinderen kent niet de goddelijke kracht, die de palm hoog doet zijn noch de verheven fijnheid van het mos. Zoo oordeelt niet, opdat de palm niet op u valle en u verplettere en het mos in zijn gladheid u niet ten val brenge.”

En Hij ging verder tot zij kwamen bij een woning waar woonde een man die zangen zong den ganschen dag en verstooten was van zijn broeders, omdat zij hem niet begrepen.

De Engel dan zijde:

„Zie dit is de palm en het mos waarvan ik u gesproken heb. Voorwaar, slechts dichters zullen dichters beoordeelen, geen menschenspot treffe hen, want zij zijn den Goden een welgevallen.”

Zoo leerde Hij hun vele jaren; dan ging Hij heen als

een arbeider die gras gemaaid heeft en huiswaarts keert opdat de zon het werk voltooië.

Maar daar kwamen veel regenbuien, die den oogst verwoestten.

Het oude geslacht, dat een heilige herinnering bewaarde in het hart stierf weg en een jong geslacht stond op.

En het geschiedde, dat daar een mensch was, die zijn smart dieper voelde dan anderen. Smart zonder schoonheid is niet bestaanbaar. Hij voelde drang om zijn wee te uiten, en ziet, de woorden waarin hij klaagde waren schoon en vol zoete harmonie in zijn oogen.

En zij die hem hoorden spraken tot elkander zeggende: „Broeder, hoort gij den zang van dien mensch? Ziet zooals de heldere vlugge bergstroom loom en langzaam heenvliet over de vieze klei der lage landen aan de zee, zoo gaat zijn zang loom en log langs mijn ooren zonder eenigerlei indruk achter te laten.

Voorwaar hij zingt niet wat hij gevoelt, immers zoo kunnen wij ook niet voelen!”

— „Wel spreekt gij goed, mijn broeder, doch gedenk het woord dat de Meester sprak: „Wee hem die zegt van den palm, dat hij te hoog is, want hij is een schepsel der Goden en hij zal zekerlijk gestraft worden, die dusdanige woorden spreekt.”

— „Maar hij, die daar zit is één van ons. Waren zijn ouders en grootouders niet als wij? Zeker in hem kan geen kracht der Goden zijn. Kom laat ons gaan en hem oordeelen.”

Alzoo nam de mensch het recht tot oordeelen en verachten van wat hij niet begrijpen kon en deze toestand is gebleven tot op den huidigen dag.

L.

Aan den Heer L.

We luisterden naar de wijze woorden van hem die sprak en zijn verheugd dat de heer L. het kritiekje „niet heeft beantwoord met een satire die geen grenzen kent.”

De woorden hebben een diepen indruk op ons gemaakt en we buigen het hoofd voor zooveel zeggingskracht, die een waardig antwoord is op het kleine „scheldwoord.”

Maar de fabel is nog niet uit, dus „hoor naar mij.”

VERVOLG VAN DEN SPROOK.

„Alzoo wortelde steeds dieper deze woekerplant, zóó diep zelfs, dat op zekeren dag iemand *geroepen* werd om over zaken te oordeelen. Ende hij deed, hetgeen hem was verzocht. Maar in één week tijds nam de kanker onrustbarend toe, want in dien tijd stond er een man op, die het recht nam om over *personen* te oordeelen. In hem was de kracht der Goden!”

We willen den heer L. verzoeken zijn eigen fabel goed in overweging te nemen.

Voor verdere opmerkingen omtrent de recensie van den Almanak houden we ons beleefd aanbevolen.

D. G.

CORRESPONDENTIE.

Door de leutige activiteit der vrouwelijke studenten vak-vereeniging in letterproductie moeten wij voorloopig de volgende inzenders teleurstellen.

I. K. Uw geniaal stuk over ontmoetingen met vr. studenten op laboratoria en derzelve gegelene boeide ons zeer.

Mej. E. H. M. De prachtige fijngevoelde bewerking van het dichteresselijke idee, „de Lorrelei” trof ons ten zeerste evenals de verklaringen van uwe geheel nieuwe zienswijze hieromtrent. Sluit u aan bij bovenvermelde organisatie.

C.n.o.r. Ook uwe kostelijke uiteenzettingen over de studenten toekomstwereld in verband met het Amsterdamsche studentenverbond zullen wij in onze redactionele pet zorgvuldig bewaren.

A. B. Met uw keurig geschreven prozastuk over beschaamdheid in verband met de activiteit der vrouw kunnen wij volkomen meevoelen.

T. H. Uw verhandeling hoort in het T. S. T. thuis.

L.o.T. Het verhaal, droef en toch vol luim, over onderzinkingen van een 3 daagsche huwelijksreis is machtig van aangrijpendheid.

T. G. Uw lief scharrelpartijtje in vlotte H. B. S. stijl is beter geschikt voor een énécentbibliotheek van vertaalde boeken.

Dus lezers de volgende keer. Een contract met de Vr. S. V. I. L. P. stelt ons voor verdere aanvulling gerust.

DE REDACTIE.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Begin van colleges en oefeningen.

De hoogleeraar J. A. G. van der Steur, b. i. is verhinderd tot nadere aankondiging college te geven en oefeningen te leiden.

De hoogleeraren C. B. Biezeno, w. i., G. Brouwer, w. i., J. C. Dijkhoorn, w. i. en F. Westendorp, w. i., zijn verhinderd van 2—4 April a. s. college te geven wegens het houden van een excursie.

Candidaats-Examens vóór de Zomervacantie 1917.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der vóór de Zomervacantie 1917, af te nemen candidaats-examens, genoemd in de artt. 8—14 van het Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (S. 227), of aan eenig deel dier examens, zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, No. 357 H. M. O., hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding, vergezeld van het getuigschrift wegens met gunstig gevolg afgelegd propaedeutisch examen, uiterlijk 23 April 1917, zal zijn ingekomen bij den Secretaris van de Afdeeling, welke het af te leggen examen afneemt.

De aanmeldingen moeten derhalve voor de candidaats-examens worden gericht:

voor civiel-ingenieur (art. 8) tot Prof. C. K. Visser, c. i.; voor bouwkundig-ingenieur (art. 9) tot Prof. F. K. L. Sluyterman; voor werktuigkundig-ingenieur (art. 10) tot Prof. C. B. Biezeno, w. i.; voor scheepsbouwkundig-ingenieur (art. 11) tot Prof. C. B. Biezeno, w. i., voor electro-technisch-ingenieur (art. 12) tot Prof. C. B. Biezeno, w. i.; voor scheikundig-ingenieur (art. 13) tot Prof. Dr. A. M. A. A. Steger; voor mijnningenieur (art. 14) tot Prof. W. A. Knol, m. i.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het gedeelte of de gedeelten van het examen, waaraan men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

De aandacht van aanstaande bouwkundig-ingenieurs en mijnningenieurs, die slechts een gedeelte van het candidaats-examen wenschen af te leggen, wordt gevestigd op het 2e lid van art. 9 van bovengenoemde ministerieele beschikking, betreffende de volgorde waarin de gedeelten van het candidaats-examen moeten worden afgelegd.

Formulieren voor de aanmelding voor de bovenbedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren,
DIJKHOORN, Rector-Magnificus.
J. NELEMANS, Secretaris.

Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijnningenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1917, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Professor W. A. Knol, m. i., Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór den 1^{en} Mei 1917.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel J. Waltman Jr. te Delft.

Mededeelingen.

De Rector-Magnificus brengt in herinnering dat, overeenkomstig art. 28 van het K. B. van 24 Juni 1905, Stbl. No. 215, de Paaschvacantie aan de Technische Hoogeschool dit jaar zal aanvangen op Donderdag 5 April — op welken dag dus **geen onderwijs** zal worden gegeven — en eindigen met Woensdag 18 April.

De Rector-Magnificus.

Bij Koninklijk besluit van 28 Februari 1917, No. 61, is met ingang van 1 April 1917, op zijn verzoek eervol ontslag verleend aan I. P. de Vooy, w. i., als hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft, onder dankbetuiging voor de door hem in die betrekking bewezen diensten.

AGENDA.

ROTTERDAM.

30 Maart. Groot Schouwburg. 8 u. N. V. Het Rotterdamsch Tooneel. Het Paard van Troje.

Heden en volgende avonden. Geb. v. K. en W., 8 uur, Signor Antonio Dimicaeli; Concertgeb. Pschorr. 7¹/₂ u., Marcel Barger, Pierrotzanger en Chansonnier; Circus Schouwburg, 7¹/₂ u., Gezelsch. Spree, Kleine Jacques; Casino, 8 u. Nap. de la Mar's Operette Gezelsch., „Theater Kabaal”.

DEN HAAG.

30 Maart. Theater Verkade. 8¹/₄ u. Nina.

30 Maart. Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. 7¹/₂ u., Fransche Opera.

30 Maart. Princesse Schouwburg. 8 u. Kon. Ver. Het Ned. Tooneel. Sint Jansvuur.

30 Maart. Dierentuin. 7¹/₂ u. Groot Militair-Concert. Ten bate Kon. Nat. Steun-Comité.

30 Maart. Kon. Schouwburg. 7¹/₂ u. Het Tooneel Royaards. Volksvoorstelling. De Vrouw in 't spel.

30 Maart. Diligentia. 8 u. Speenhoff's Klein Tooneel.

Heden en volgende avonden: Albert-Frères, 8 u., Winterseizoen; Scala, 8 u., Kinoliefde; Bouwmeester-Theater, 8 u., Georg Braun's Wiener Operette Ensemble.

ADVERTENTIËN.

Net gedragen Heerenkleeding

wordt tegen hooge prijzen ingekocht dóór

I. VAN IJSSEL, Choorstraat 46, Delft.

Dagelijks aan huis te ontbieden.

OUDE DELFT 120. - DELFT,

Uitzending van Diners.

Jachtschotels - Nassi-Goreng.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

85 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

VERSCHENEN:

Handleiding tot het vervaardigen van Stereogrammen

(Anaglyphen)

DOOR

A. M. VAN DER WEL.

Prijs f 1,25.

Uitgave van de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT.

— Binnenwatersloot 33. —

De Economische Toekomst van Nederland

door Z. E. MINISTER TREUB.

INHOUDSOPGAVE:

Inleiding; De kosten van den oorlog; Vaagheid omtrent de dekking der krijgskosten; Het economisch verlies der neutralen; België en Nederland; Warenrijzen na den oorlog; Voorbereidingen van belligerenten voor den economischen strijd; Hun toekomstidealen omtrent de inwendige industriele organisatie; Hun verhoogde belangstelling in den landbouw; De vermoedelijke terugslag van den oorlog op onzen landbouw; Onze scheepvaart en onze spoorwegen; De concentratie van ons bankwezen; Kapitaal en arbeid; Bevordering onzer nijverheid van staatswege; Reorganisatie van het departement van Landbouw, Nijverheid en Handel; Onze industriele expansie; Moederland en koloniën; Besluit.

Bovenstaand werk is aangekondigd spoedig te zullen verschijnen.

Prijs ingenaaid f 2.50, gebonden f 3.—.

Bestellingen worden gaarne ingewacht bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33, Delft.
